

делящо, за да се земе точно Поборническо-опълченското дружество в Русе с организацията и осъществяването на акцията по пренасяне костите на Раковски от Букурещ в България. Личният морален дълг и отговорността пред бъдещите поколения на България са водещи при вземането на това решение. За осъществяването му се търси съдействие от административни служби и длъжностни лица в страната - изпратено е писмо до Министерството на вътрешните дела, уведомено е Народното събрание, като се настоява то да се произнесе по въпроса къде да бъдат препогребани костите на Раковски, българският дипломатически представител в Букурещ предлага помощта си в посредничеството с румънските власти. Княз Александър I Батенберг също изразява съпричасността си към действията на русенци и лично се ангажира с оказване на съдействие за безпроблемността при осъществяване на взетото решение. Букурещките българи поемат грижата за финансовото обезпечаване на инициативата и събират за целта 2 500 лева. В крайна сметка се постига добра координация и се насрочва денят за осъществяване на акцията - 2 юни. Денят е прецизно избран, а на пренасянето на костите на Г. С. Раковски се гледа като на начало от поредица действия, свързани с увековечаване паметта на поборниците за народна свобода.

На 1 юни 1885 г. много русенци се отправят за Букурещ и са неделима част от общата процесия, свързана с осъществяване на взетото решение. На 2 юни след тържествената литургия и опелото над костите, извършено в българската църква в Букурещ, ковчежето с драгоценния товар, натоварено на специален влак, се отправя за Гюргево, а оттук още същия ден с пристигналите два български кораба е пренесено в Княжеството. На русенския бряг то е посрещнато от градско множество. Тържествената церемония се води от Доростолския и Червенски митрополит Григорий и включва окръжния управител, кмета на града, ученици, много граждани.¹¹ Намерили покой в града само за една нощ, костите на народния войвода на следващия ден, 3 юни, продължават пътя си през Свищов и Лом за столицата.

Веднага след успешното осъществяване на акцията по пренасяне костите на Раковски в България, Панайот Хитов е натоварен с нова мисия, този път от друго благотворително русенско дружество - Българо-македонското. Той отново трябва да замине за Румъния, за да проучи възможностите за събиране на волни помощи сред българите в съседната държава, сега за македонската кауза, и да организира създаване на клонове на това дружество сред тях.¹²

През лятото на 1885 г. Панайот Хитов в качеството си на член на настоятелството на Поборническо-опълченското дружество в Русе е делегиран да представя града на общо събрание на опълченските дружества в страната. Събранието се провежда на 7 август 1885 г. в София.¹³ Конституира се Българско централно поборническо - опълченско дружество, изготвя се общ устав на организацията, приема се общо дружествено знаме. Разширяването на мрежата от опълченските дружества, свързана с нарастване и на членската маса, налага нуждата от ползване на общи документи, изработени прецизно и с познаване на проблемите.